EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 12.10.2005
KOM(2005) 490 slutlig

2005/0207 (CNS)

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om utbyte av uppgifter enligt principen om tillgänglighet

(framlagt av kommissionen)

{SEK(2005) 1270}

MOTIVERING

1. Bakgrunden till förslaget

- **Motiv och syfte**

För att området med frihet, säkerhet och rättvisa skall kunna förverkligas (se artikel 29 i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen) krävs ett mer omfattande samarbete inom brottsbekämpningen och för detta krävs att en ny princip utarbetas för utbytet av uppgifter på området så att den information som behövs för brottsbekämpningen utan hinder skall kunna föras över EU:s inre gränser. Av detta skäl uppmanas kommissionen i kapitel III.2.1 i Haagprogrammet att före utgången av år 2005 lägga fram ett förslag till lagstiftning för genomförande av ”principen om tillgänglighet”, som kan bli operativ den 1 januari 2008[1]. I kapitel 3.1 i rådets och kommissionens handlingsplan för genomförande av Haagprogrammet, som antogs av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 2–3 juni 2005[2], bekräftas att ett sådant förslag skall läggas fram under 2005 tillsammans med ett förslag om lämpliga garantier och effektiva rättsmedel för överföringen av personuppgifter vid polisiärt och straffrättsligt samarbete. Vid det extraordinära möte som rådet (rättsliga och inrikes frågor) höll den 13 juli 2005 med anledning av terroristangreppen i London den 7 juli, uppmanades kommissionen att lägga fram sitt förslag om tillgänglighetsprincipen redan i oktober 2005, så att unionen kan få de samarbetsverktyg den behöver för att förebygga och bekämpa terrorism effektivare.

Principen innebär att utbytet av information i det brottsbekämpande arbetet skall bygga på enhetliga villkor i hela unionen. Om en brottsbekämpande myndighet eller Europol behöver vissa uppgifter för att fullgöra sina åligganden enligt lag bör den kunna få tillgång till dessa, och den medlemsstat som innehar uppgifterna är skyldig att lämna ut dem för det angivna ändamålet.

- **Allmän bakgrund**

Den centrala roll uppgiftsutbytet har i unionens säkerhetsarbete blev uppenbar när kontrollen vid de inre gränserna avskaffades i enlighet med konventionen om tillämpning av Schengenavtalet (nedan kallad Schengenkonventionen). Det blev då lättare att utbyta uppgifter i form av svar på förfrågningar från brottsbekämpande myndigheter i andra medlemsstater och elektroniska varningar som gällde personer och egendom. De möjligheter som erbjöds utnyttjades mycket ända från det att Schengenkonventionen trädde i kraft 1995, och det uppstod ett behov av mer långtgående regler, vilket syntes på det stora antal bilaterala samarbetsavtal som nu kom.

Genom detta rambeslut ges medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europols tjänstemän direkt elektronisk tillgång till tillgänglig information och registerdata för uppgifter som inte finns tillgängliga elektroniskt. Detta går längre än det informationsutbyte som föreskrivs i Schengenkonventionen och utgör därmed en ny samarbetsform som inte funnits tidigare, och som därför inte ingår i det Schengenregelverk som införlivades inom Europeiska unionens ramar genom Schengenprotokollet som fogades till Amsterdamfördraget 1997. Detta rambeslut är alltså inte en utveckling av Schengenregelverket.

---

[1] EGT C 53 , 3.3.2005, s. 1.

[2] EGT C 198, 12.8.2005, s. 1.

Detta rambeslut ger Europol möjlighet att förbättra sitt arbete i enlighet med konventionen av den 26 juli 1995 om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen)[3] och att utveckla informationsstrategier på grundval av en större tillgång på relevanta uppgifter och att förebygga och bekämpa organiserad brottslighet, inberäknat terrorism, genom att utnyttja de tillgängliga informationskanalerna så mycket som möjligt.

På senare tid har det kommit andra EU-omfattande förnyande initiativ, av vilka den viktigaste är Kungariket Sveriges initiativ till antagande av ett förslag till rambeslut om förenklat uppgifts- och underrättelseutbyte och det fördrag som undertecknades av sju medlemsstater i Prüm den 27 maj 2005 om att förbättra det gränsöverskridande samarbetet, särskilt för att bekämpa terrorism, gränsöverskridande brottslighet och olaglig invandring.

Vid en analys kan man finna sju viktiga hinder som gör att information som är relevant för att möjliggöra, underlätta eller påskynda arbetet med att förebygga, upptäcka eller utreda brott inte blir allmänt tillgänglig i hela EU:

– Bilaterala och multilaterala avtal mellan medlemsstater är antingen geografiskt begränsade eller ålägger inte medlemsstaterna att överlämna uppgifterna, vilket gör att uppgiftsutbytet blir beroende av den enskilda medlemsstatens beslut.

– De nuvarande formerna för samarbete inom brottsbekämpningen kräver i allmänhet att nationella enheter eller centrala kontaktpunkter ingriper. Direkt uppgiftsutbyte mellan myndigheter är fortfarande ovanligt.

– Det finns ännu inga standardiserade förfaranden på EU-nivå för hur uppgifter skall begäras och tas emot, även om framsteg görs mot det målet inom ramen för det svenska initiativet (se nedan).

– Det finns ingen effektiv metod på EU-nivå för att fastställa om och var en uppgift finns tillgänglig.

– Skillnader i villkoren för tillgång till och utbyte av uppgifter och skillnader i fråga om polis- och tullsamarbete och rättsligt samarbete försvårar ett effektivt uppgiftsutbyte.

– Skillnader i fråga om skyddsnormer förhindrar utbyte av hemligstämplade uppgifter.

– Brist på gemensamma regler för kontroll av att uppgifter som erhållits från en annan medlemsstat används som lagen föreskriver, och få möjligheter att spåra källan till uppgifterna och det ursprungliga syftet med dem.

Syftet med detta rambeslut liksom med rambeslutet om dataskydd är att avlägsna dessa hinder.

- **Gällande bestämmelser**

– 1990 års konvention om tillämpning av Schengenavtalet. I artikel 39 föreskrivs utbyte av polisiära uppgifter efter framställan, men medlemsstaterna åläggs inte att svara. Resultatet blir därför slumpartat och förfarandet är dessutom långsamt. Dessutom går framställningar och svar genom centrala myndigheter, endast undantagsvis direkt mellan de berörda tjänstemännen. I detta förslag betonas de direkta informationskanalerna och det införs en generell skyldighet att svara, även om det fortfarande finns kvar ett begränsat antal

[3] EGT C 316, 27.11.1995, s. 2.

harmoniserade skäl för vägran. Detta påskyndar förfarandet och gör resultatet mer förutsebart.

– Europolkonventionen från 1995 och protokollen till denna. Enligt artikel 2 i konventionen är Europols syfte att förbättra medlemsstaternas behöriga myndigheters effektivitet och samarbete i arbetet för att förebygga och bekämpa terrorism och annan internationell och organiserad brottslighet. Idag håller ett nytt system för informationsutbyte inom Europols mandat på att införas. Huvudproblemet inom Europol som system är bristen på information. Om Europol tillåts att få tillgång till uppgifter enligt tillgänglighetsprincipen inom ramen för sitt mandat, kommer dess effektivitet att förbättras.

– Kungariket Sveriges initiativ inför antagandet av rådets rambeslut om förenkling av uppgifts- och underrättelseutbytet, som är ett förslag till förbättring av ovannämnda mekanism som inrättades genom Schengenkonventionen. Den innebär också en harmonisering av rättsreglerna för uppgiftsutbytet och en minskning av svarstiderna. Med föreliggande förslag införs direkt elektronisk tillgång till tillgängliga uppgifter och till registerdata för uppgifter som inte är direkt tillgängliga, sedan medlemsstaterna anmält vilka uppgifter som finns tillgängliga inom deras rättskipningsområden. Därigenom kan ”uppgiftsfiske” undvikas eftersom det blir möjligt att ta reda på om den sökta uppgiften finns tillgänglig innan den begärs, och eftersom framställningarna kan bli effektiva och riktade. Genom förslaget harmoniseras också skälen för vägran genom en förteckning som är bindande för de myndigheter som enligt inhemsk lagstiftning måste godkänna tillgången till eller överlämnandet av uppgifter. Osäkerheten kring en framställan om upplysningar blir därmed den minsta möjliga.

– Det fördrag som ingicks i Prüm den 27 maj 2005 om stärkt gränsöverskridande samarbete särskilt för att bekämpa terrorism gränsöverskridande brottslighet och olaglig invandring. Med detta dokument (som ännu inte har ratificerats) införs bland annat långtgående åtgärder för att förbättra uppgiftsutbytet. Föreliggande förslag har likheter med Prümfördraget, som registersystemet och den direkta åtkomsten till nationella databaser, men fördraget har mer begränsad räckvidd och gäller dessutom bara sju medlemsstater.

- **Överensstämmelse med unionens övriga politik och målsättningar**

Detta rambeslut står i full överensstämmelse med rätten till frihet och säkerhet, rätten till respekt för privatliv och familjeliv, rätten till skydd av personuppgifter och principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff (artiklarna 6, 7, 8, 48 och 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna).

Detta garanteras genom att endast de nationella myndigheter som är behöriga att förebygga, avslöja och utreda brott har rätt att erhålla uppgifter och genom att de berörda myndigheterna är skyldiga att kontrollera uppgifternas relevans och tillförlitlighet. En kommitté skall dessutom i förväg fastställa att uppgifterna endast ställs till den motsvarande behöriga myndighetens förfogande.

Personuppgifter kommer enligt detta rambeslut att behandlas enligt vad som föreskrivs i rådets rambeslut (2006/XX/RFS) om skydd av personuppgifter som behandlas i samband med polissamarbete och straffrättsligt samarbete och i Europolkonventionen.

2. Samråd med berörda parter och konsekvensanalys

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

Kommissionen har organiserat två samråd med intressenter på området uppgiftsutbyte i syfte att möjliggöra, underlätta och påskynda arbetet med att förebygga, avslöja och utreda brott. Under samråden diskuterades principen om tillgänglighet och lämnades synpunkter på strategierna för genomförandet och på hur de grundläggande rättigheterna kan skyddas effektivare. Man provade också ut lämpligheten av olika alternativ som tagits fram i samband med konsekvensbedömningen. Vid det första samrådet gjordes en genomgång av läget idag utifrån ett frågeformulär. Vid det andra byggdes analysen ut och blev mer inriktad på att finna lösningar.

Den 9–10 november 2004 och den 2 mars 2005 hölls möten med företrädare för medlemsstaternas ministerier med ansvar för brottsbekämpning, samt Europol och Eurojust.

Den 23 november 2004 och den 8 mars 2005 hölls samråd med företrädare för organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter och Europaparlamentets utskott för fri- och rättigheter som framförde synpunkter från det civila samhället.

Den 22 november 2004 och den 11 januari 2005 hölls samråd med företrädare för medlemsstaternas dataskyddsmyndigheter samt med Europeiska datatillsynsmannen och den gemensamma tillsynsmyndighetens sekretariat.

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

Under samrådet med intressenter inom brottsbekämpande arbete bekräftades behovet av nya grepp för att förbättra förutsättningarna för uppgiftsutbyte. Denna intressentgrupp betonade att man måste vara pragmatisk, inrikta sig på specifika slag av uppgifter och bygga upp gemensamma ramar för uppgiftsutbytet. På grund av detta samråd infördes element av ömsesidigt erkännande tillsammans med element härledda från principen om lika tillgång, dvs. att en framställan om uppgifter skall behandlas på grundval av de villkor som gäller i den medlemsstat som tar emot framställan. Efter samråden utformades också ett kommittéförfarande med ansvar för de tekniska detaljerna i uppgiftsutbytet.

Samråden med företrädare för intressegrupper kring mänskliga rättigheter och Europaparlamentet gällde främst hur spårbarheten skall bevaras för varje led i uppgiftsutbytet, något som krävs för att meningsfulla rättsmedel skall kunna införas.

Samråden mellan företrädarna för dataskyddsmyndigheter ledde till att man i förslaget skiljer mellan allmänna principer som är tillämpliga på alla sektorer och särskilda principer för vissa slag av uppgifter. Vidare infördes artiklar om spårbarheten för uppgifter som behandlas enligt principen om tillgänglighet och om försvarets rätt att bland annat ta del av de uppgifter som begärts och erhållits.

- **Samråd och experthjälp**

Fackområden och sakkunskap

Kommissionen har utlyst ett anbudsförfarande för en granskning av vilket tillämpningsområde som krävs för en rättsakt om uppgiftsutbyte enligt tillgänglighetsprincipen för samarbete kring brottsbekämpning och hur de grundläggande rättigheterna bäst skall skyddas vid behandlingen av personuppgifter i samband med detta. Bland annat bör det ske utifrån en jämförelse av läget i olika medlemsstater.

Metoder

Det begränsade anbudsförfarandet gällde en jämförande undersökning av de system för informationsutbyte som de brottsbekämpande myndigheterna har idag för att förebygga, avslöja och utreda brott. Man analyserade hindren för informationsutbytet och lade fram förslag för hur man skall komma åt dessa. Man analyserade den vetenskapliga litteraturen och granskade metoderna för informationsutbyte mot bakgrund av medlemsstaternas rättssystem och de viktigaste EU-rättsakterna. En analys av medlemsstaternas svar på ett frågeformulär gav kunskap om de brottsbekämpande myndigheternas möjlighet att på egen hand få tillgång till uppgifter. I nästa fas provades forskningshypoteserna ut vid en rundabordskonferens med sambandsmän och tjänstemän vid Europol i Europols lokaler den 11 maj 2005. I undersökningen ingick en GAP-analys som låg till grund för den följande utprovningen av forskningshypoteser.

De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats

Förvaltningar i medlemsstaterna med ansvar för de brottsbekämpande myndigheternas verksamhet, företrädare för dataskyddsmyndigheter, bland andra Europeiska datatillsynsmannen, Europol med dess sambandsmän, organisationer som arbetar med mänskliga rättighetsfrågor och Europaparlamentets utskott för fri- och rättigheter.

Sammanfattning av yttranden som kommit in och tagits till vara

Inga potentiellt allvarliga risker med oåterkalleliga konsekvenser har nämnts.

I förslaget följs rådet att behörigheten att få tillgång till tillgänglig information bör begränsas till sådana uppgifter som den behöriga myndigheten självständigt får begära, om nödvändigt efter att ha fått tillstånd från en annan myndighet än den utsedda. Man följde också förslaget att införa en ”framställan om uppgifter” för att underlätta och spåra behandlingen av uppgifter som inte finns tillgängliga elektroniskt. Denna kan användas när någon har fått en träff i ett av de register som medlemsstaterna skall sammanställa över sådana uppgifter.

Offentliggörande av experternas synpunkter och förslag

Slutsatserna är grundade på en jämförande undersökning efter ett begränsat anbudsförfarande.

- **Konsekvensanalys**

Följande fyra lagstiftningsalternativ bedömdes utifrån målet att förbättra utbytet av uppgifter mellan brottsbekämpande myndigheter i fasen före straffrättsliga förfaranden.

– Ingen ny eller kompletterande lagstiftning:

Att avstå från handling skulle leda till en förlängning av dagens situation som inte ger något riktigt svar på de nutida säkerhetsproblemen. De förbättringar som detta rambeslut syftar till åstadkoms inte av någon nuvarande rättsakt eller förslag till sådan.

– Tillämpning av principen om lika tillgång:

Uppgiftsutbyte på grundval av principen om lika tillgång innebär att en medlemsstat som tar emot en framställan om uppgifter får behandla den på de villkor som gäller i landet, men inte strängare. I motsats till det förra alternativet innebär denna princip att man erkänner det gemensamma säkerhetsansvaret, men vissa brister kvarstår, som långa svarstider, svårigheter att förutse resultatet av en framställan om uppgifter, ingen skyldighet att svara, svårigheter att behandla framställan med tanke på de olika villkor som måste följas.

– Principen om ömsesidigt erkännande modifierat med villkoret om lika tillgång plus en metod för att bedöma motsvarigheten hos de myndigheter som har behörighet att få uppgifter:

Detta alternativ innebär nationell behandling av ansökningar från andra medlemsstater som i det förra alternativet, men en del av handläggningssvårigheterna mildras genom att det blir obligatoriskt att svara på en framställan på villkor att det har formellt fastställts att de båda myndigheterna är likställda: den som innehar informationen i den ena medlemsstaten och den i den andra medlemsstaten som behöver uppgiften för att fullgöra sina åligganden enligt lag. Alternativet löser dock inte problemet när det inte finns något pålitligt sätt att veta om det finns någon information eller inte. Det minskar den praktiska verkan av rätten att få tillgång till uppgifter.

– Principen om ömsesidigt erkännande modifierat med villkoret om lika tillgång plus en metod för att bedöma motsvarigheten hos de myndigheter som har behörighet att få uppgifter och ett registersystem över uppgifter som inte finns tillgängliga elektroniskt:

Detta alternativ bygger på det föregående och eliminerar nackdelar som hindrar tillgång till tillgängliga uppgifter genom att medlemsstaterna måste göra vissa överenskomna slag av uppgifter tillgängliga för motsvarande behöriga myndigheter i andra medlemsstater på samma sätt som för de egna myndigheterna. Det innebär att ge direkt tillgång till nationella databaser som nationella behöriga myndigheter har tillgång till och informera om förekomsten av sådana uppgifter som inte finns tillgängliga elektroniskt. I förslaget anges att medlemsstaterna skall ge varandra registerdata som är tillgängliga elektroniskt om sådan information som inte finns i elektronisk form. I dessa registerdata skall anges om uppgifterna existerar eller inte och vilken myndighet som äger eller handhar dem. I detta alternativ ingår dessutom en ”framställan om upplysningar” med vars hjälp de uppgifter som finns angivna i indexet kan erhållas. Framställan skall sändas av den behöriga myndighet som vill ha uppgifterna. Därigenom kan ”uppgiftsfiske” undvikas eftersom det blir möjligt att ta reda på om den sökta uppgiften finns tillgänglig innan den begärs, och eftersom framställningarna kan bli effektiva och riktade. Alla framställningar och utbyten registreras för att uppgiftsbehandlingen skall vara spårbar och för att det skall finnas meningsfulla rättsmedel för de personer som de behandlade uppgifterna handlar om.

Vad gäller effekten på de grundläggande rättigheterna, bör det understrykas att detta rambeslut bidrar till genomförandet av artiklarna 2 och 3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det fastslås att ”var och en har rätt till frihet och säkerhet”.

De personuppgifter som behandlas enligt detta rambeslut kommer att skyddas genom rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas i samband med polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

Rambeslutet följer också artikel 6 i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen, som sätter respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i centrum för unionens verksamhet. Detta sker genom att man genomför det fjärde alternativet i konsekvensbedömningen, med vilket det uppställda målet uppnås.

Kommissionen har utfört en konsekvensbedömning (ej uppställd i arbetsprogrammet), som finns i en rapport på följande webbplats: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm.

3. rättsliga aspekter

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Genom rambeslutet åläggs medlemsstaterna att se till att information som är relevant för brottsbekämpning, dvs. som kan möjliggöra, underlätta eller påskynda arbetet med att förebygga, avslöja eller utreda brott, och som innehas av myndigheter eller privata organ utsedda att inneha sådan information, utbyts med likvärdiga behöriga myndigheter i andra medlemsstater om de behöver den för sina åligganden enligt lag, och med Europol om den behövs för att Europol skall kunna fullgöra sina åligganden enligt lag och detta är förenligt med Europolkonventionen och protokollen till denna. Informationen skall göras tillgänglig elektroniskt eller överföras i de fall då en framställan om uppgifter görs till följd av en träff i en sökning i de registerdata som medlemsstaterna skall ta fram över uppgifter som inte finns tillgängliga elektroniskt.

Det finns ingen skyldighet att inhämta uppgifter genom tvångsåtgärder.

Om lagstiftningen i en medlemsstat föreskriver att uppgifter bara får lämnas ut med tillstånd av en annan myndighet än den som innehar dem, skall den myndighet som innehar eller handhar uppgifterna (nedan kallad den utsedda myndigheten) inhämta detta tillstånd på vägnar av den brottsbekämpande myndighet i den andra medlemsstaten som behöver uppgifterna.

Att vägra att överföra begärda uppgifter är tillåtet endast på grundval av de skäl som anges i rambeslutet, och skälen är tillämpliga endast om mindre restriktiva alternativ har visat sig fruktlösa. Rambeslutet är tillämpligt för uppgiftsutbyte innan ett straffrättsligt förfarande har inletts och påverkar inte förfarandena för ömsesidig rättslig hjälp.

- **Rättslig grund**

Artikel 30.1 b och artikel 34.2 b i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Medlemsstaterna kan av följande skäl inte i tillräcklig utsträckning själva uppnå målen för

förslaget:

Medlemsstaternas verksamhet på detta område har inte varit på en tillfredsställande nivå. Det finns fortfarande alltför många rättsliga och administrativa hinder för uppgifters tillgänglighet, bland annat därför att nationella myndigheter inte lämnar ut information på grund av konkurrens myndigheterna emellan. Skillnader i de nationella regeluppsättningarna gör också uppgiftsutbytet långsamt. D å det inte finns några klara rättsliga regler måste en myndighet i vissa fall lita till den goda viljan hos motsvarande myndighet i den andra medlemsstaten.

Allvarlig och organiserad brottslighet, inklusive terrorism, är internationella företeelser som ingen medlemsstat effektivt kan hantera isolerat. De gemensamma reglerna och mekanismerna som syftar till att underlätta uppgiftsutbytet på EU-nivå måste vara effektiva.

Genom att gemenskapen vidtar åtgärder kommer det att bli lättare att uppnå målen för förslaget och detta av följande skäl:

Om reglerna fastställs på EU-nivå behövs färre resurser för uppgiftsutbytet, eftersom man inte längre behöver ha en mängd bilaterala kontakter och multilaterala nätverk. Det är dyrare att hålla igång ett mellanstatligt samarbete från gång till gång med 25 uppsättningar regler om överföring av information. Europeiska unionen är den lämpliga nivån också av det skälet att de brottsbekämpande myndigheternas informationsbehov till stor del avgörs av integrationsnivån länderna emellan. Eftersom EU är väl integrerat finns större delen av den information en medlemsstat behöver hos de övriga medlemsstaterna.

En enda uppsättning regler kommer att göra 25 högst olikartade regeluppsättningar om överföring av information onödiga.

Att behöriga myndigheter kan bearbeta uppgifter från hela EU kommer att bli ett stöd för arbetet på nationell nivå och på EU-nivå för att förbättra EU:s förmåga att förebygga och bekämpa terrorism. Åtgärdens syfte är att ge de nationella brottsbekämpande myndigheterna och Europol möjlighet att få tillgång till uppgifter som är nödvändiga för brottsbekämpningen och som finns tillgängliga i en medlemsstat. Utan åtgärd på EU-nivå kan man inte veta säkert att en viss uppgift finns tillgänglig i en annan medlemsstat än den som behöver den, och inte heller finns det något enhetligt och likformigt sätt att få fatt på den.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen och inverkar inte på tillämpningen av artikel 33 i EU-fördraget.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Åtgärden fastställer miniminormer och hindrar inte att man utvecklar bilaterala och multilaterala system för uppgiftsutbyte som går utöver detta rambeslut. Det hänvisas fortfarande till nationell lagstiftning i de fall där det inte gör att mekanismerna för att få fram tillgängliga uppgifter blir mindre effektiva och förutsägbara, eftersom det ger rättssäkerhetsgarantier.

- **Val av rättsligt instrument**

Föreslaget instrument: Ett rambeslut på grundval av artikel 34.2 b i fördraget om Europeiska

unionen.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Ett alternativ skulle ha varit ett rådsbeslut på grundval av artikel 34.2 c i EU-fördraget. Då skulle man dock inte kunna harmonisera villkoren för hur en framställan om uppgifter skall ställas och besvaras, och för hur man får tillstånd till tillgång till uppgifter eller överföring av dem genom den behöriga myndigheten i antingen den medlemsstat som tar emot framställan eller den som utfärdar den.

4. Budgetkonsekvenser

Genomförandet av det föreslagna rambeslutet medför administrativa utgifter som kommer att belasta Europeiska gemenskapernas budget, för sammanträdena med den kommitté som skall upprättas enligt artiklarna 5 och 19 och för sekreterartjänsterna för denna.

5. Ytterligare upplysningar

- **Jämförelsetabell**

Medlemsstaterna anmodas att till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka detta rambeslut införlivas med nationell lagstiftning, samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och detta rambeslut.

- **Närmare redogörelse för förslaget**

Ingen.

2005/0207 (CNS)

Förslag till

RÅDETS RAMBESLUT

om utbyte av uppgifter enligt principen om tillgänglighet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 30.1 b och 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag[4],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[5], och

av följande skäl:

(1) Ett av Europeiska unionens mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att med medlemsstaterna utforma gemensamma insatser inom polissamarbetet och det straffrättsliga samarbetet.

(2) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 framhävs behovet av förbättrat informationsutbyte mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter för att förebygga, avslöja eller utreda brott.

(3) I Haagprogrammet för ett stärkt område med frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen, antaget av Europeiska unionen den 4 november 2004, betonas behovet av nyskapande initiativ i fråga om utbyte över gränserna av information om brottsbekämpning enligt principen om tillgänglighet, och kommissionen uppmanas att lägga fram ett förslag om detta före utgången av år 2005. Enligt denna princip bör den behöriga myndigheten i en medlemsstat, som behöver en viss information för att fullgöra sina åligganden enligt lag, få denna information från den medlemsstat som innehar den, och den medlemsstaten bör göra den tillgänglig för det angivna syftet.

(4) Vidare bör Europol ha tillgång till tillgänglig information inom ramen för sina uppgifter och enligt konventionen av den 26 juli 1995 om upprättandet av en europeisk polisbyrå[6] (nedan kallad Europolkonventionen).

(5) De utökade möjligheterna till informationsutbyte bör kompletteras med mekanismer för skydd av de grundläggande rättigheterna för dem vilkas personuppgifter behandlas enligt detta rambeslut. Rådets rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter

---

4 EUT C […], […], s. […].

5 EUT C […], […], s. […].

6 EGT C 316, 27.11.1995, s. 2, senast ändrad genom protokollet utarbetat på grundval av artikel 43.1 i konventionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) om ändring av konventionen (EUT C 2, 6.1.2004, s. 3).

som behandlas i samband med polissamarbete och straffrättsligt samarbete[7] (nedan kallat rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter) är giltigt för medlemsstaternas behandling av personuppgifter enligt detta rambeslut. Bestämmelserna om dataskydd i Europolkonventionen är giltiga för Europols behandling av personuppgifter, inberäknat den gemensamma tillsynsmyndighetens befogenhet att övervaka Europols verksamhet enligt artikel 24 i Europolkonventionen. Europol bör hållas ansvarigt för olaglig bearbetning av personuppgifter.

(6) I detta rambeslut bör fastställas en skyldighet för medlemsstaterna att ge tillgång till eller tillhandahålla vissa slag av uppgifter som deras myndigheter har tillgång till, för motsvarande myndigheter i övriga medlemsstater, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för att fullgöra sina åligganden enligt lag för att förebygga, avslöja eller utreda brott innan ett rättsligt förfarande har inletts.

(7) Denna skyldighet bör gälla enbart för de slag av uppgifter som är förtecknade i bilaga II.

(8) Medlemsstaterna bör anmäla till kommissionen vilka myndigheter som deltar i tillämpningen av detta rambeslut, liksom vilka uppgifter som finns tillgängliga i varje medlemsstat och på vilka villkor och för vilka syften de får användas.

(9) Utifrån den information som sålunda inkommer till kommissionen måste motsvarigheten fastställas mellan de myndigheter som har tillgång till de olika typerna av uppgifter, och de villkor som skall gälla för tillgången till uppgifterna och användningen av dem.

(10) Den motsvarande behöriga myndighet som får ut uppgifter enligt bestämmelserna i detta rambeslut bör endast använda dem för avsett ändamål. De uppgifter som tillhandahållits bör inte användas som bevisning i brottmål utan godkännande på förhand från en rättslig myndighet i den medlemsstat som tillhandahållit dem.

(11) De myndigheter och parter som utsetts att inneha sådana uppgifter som detta rambeslut är tillämpligt på bör kontrollera uppgifternas tillförlitlighet innan och efter det att de tillhandahålls enligt rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter

(12) Elektroniska databaser med uppgifter som är av det slag som omfattas av detta rambeslut och som är direkt tillgängliga för de behöriga myndigheterna i en medlemsstat bör göras direkt tillgängliga för motsvarande behöriga myndigheter i övriga medlemsstater.

(13) Om direkt tillgång till uppgifterna inte är möjlig bör de motsvarande behöriga myndigheterna ha elektronisk tillgång till registerdata där information som omfattas av detta rambeslut tydligt kan identifieras och eftersökas med hjälp av en sökrutin, så att det kan fastställas om uppgifter som en medlemsstat har rätt att få tillgång till enligt detta rambeslut finns tillgängliga i en annan medlemsstat. Registerdata bör innehålla en hänvisning till den utsedda myndighet som innehar eller behandlar informationen.

(14) Varje framställan om uppgifter som ställs efter en träff i dessa registerdata bör riktas till den utsedda myndigheten med hjälp av formuläret i bilaga I. Den utsedda myndigheten bör svara inom en angiven tidsperiod och då överlämna uppgifterna till den

[7] EUT L […], […], s. […].

motsvarande behöriga myndigheten eller ange skälen till att så inte kan ske omedelbart.

(15) Den utsedda myndighet som tillhandahåller uppgifterna efter en framställan bör ha möjlighet att ange att dessa enbart får användas enligt vissa anvisningar som bör vara bindande för den behöriga myndighet som begärt uppgifterna.

(16) Om det enligt nationell lagstiftning krävs förhandstillstånd, bör ett sådant begäras av den utsedda myndighet som innehar uppgifterna. Den myndighet vars ansvar det är att ge tillstånd bör svara inom en angiven tidsperiod efter mottagandet av begäran. Om framställan om uppgifter gäller uppgifter avsedda att användas som bevisning i ett brottmål bör den rättsliga myndigheten i den medlemsstat där den myndighet som innehar uppgifterna finns vara ansvarig för tillståndet.

(17) Den utsedda myndighet som innehar uppgifterna bör ha rätt att vägra att överlämna dem på en av de grunder som anges i detta rambeslut.

(18) Vid driftstörningar i den förnödna tekniska infrastrukturen bör den utsedda myndighetens skyldighet att tillhandahålla uppgifterna så långt det är möjligt ombesörjas av nationella kontaktpunkter.

(19) Den motsvarande behöriga myndigheten bör registrera alla uppgifter som erhållits enligt detta rambeslut på de villkor som anges i rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter. Uppgifter som erhållits för användning som bevisning bör bevaras i brottmålshandlingarna.

(20) Den registrerade bör ha rätt att ta del av framställan om uppgifter som gäller honom eller henne och svaret på denna under de förutsättningar som anges i rambeslut 2006/XX/TFS om skydd av personuppgifter.

(21) Medlemsstaternas myndigheter bör ha rätt att sluta bilaterala eller multilaterala avtal eller samarbetsavtal inom tillämpningsområdet för detta rambeslut, för att ytterligare förenkla eller underlätta överlämnandet av uppgifter enligt detta rambeslut.

(22) I rambeslutet bör anges hur motsvarigheten mellan de myndigheter som har tillgång till olika slag av uppgifter skall bestämmas, vilka villkor som skall gälla för tillgång till och användning av uppgifter och hur det elektroniska formatet skall fastställas för överföring av information och registeruppgifter och vilka tekniska specifikationer som skall gälla för framställan om uppgifter och svaret på detta samt hur informationen skall överföras.

(23) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att förbättra utbytet av information som finns tillgänglig inom Europeiska unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand, med tanke på säkerhetsfrågornas gränsöverskridande natur, kan de bättre uppnås på EU-nivå på grund av medlemsstaternas ömsesidiga beroende. Rådet kan därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EG-fördraget, till vilken det hänvisas i artikel 2 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen som föreskrivs i artikel 5 i EG-fördraget, går detta rambeslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(24) Detta rambeslut påverkar inte särskilda samarbetsordningar som upprättats mellan

behöriga myndigheter i enlighet med avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med artikel 47 i fördraget om Europeiska unionen inverkar detta rambeslut inte heller på skyddet av personuppgifter enligt gemenskapslagstiftningen, särskilt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[8].

(25) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och syfte

1. I detta rambeslut fastställs villkor och närmare bestämmelser för hur de slag av uppgifter som är förtecknade i bilaga II och som är tillgängliga för behöriga myndigheter i en medlemsstat skall tillhandahållas motsvarande behöriga myndigheter i andra medlemsstater samt Europol för att bistå dem i fullgörandet av deras uppgifter enligt lag för att förebygga, upptäcka och utreda brott.

2. Ingenting i detta rambeslut skall tolkas som om det medför försämrad respekt för rättssäkerhetsgarantierna för skyddet av de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsprinciperna enligt artikel 6 i EU-fördraget.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta rambeslut skall gälla för behandling av uppgifter före det att rättsliga åtgärder inleds.

2. Detta rambeslut skall inte medföra någon skyldighet att samla in och lagra uppgifter vare sig med eller utan tvångsåtgärder enbart för att göra dem tillgängliga för behöriga myndigheter i andra medlemsstater eller Europol. Uppgifter som har insamlats enligt lag med hjälp av tvångsåtgärder skall behandlas som tillgängliga uppgifter som kan överlämnas på de villkor som anges i detta rambeslut.

3. Detta rambeslut skall inte vara tillämpligt när behöriga myndigheter har upprättat en särskild samarbetsordning enligt avdelning VI i EU-fördraget.

4. Ingenting i detta rambeslut skall inverka på tillämplig lagstiftning som rör ömsesidig rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande av domar i brottmål.

Artikel 3

[8] EGT C 281, 23.11.1995, s. 31.

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

a) *uppgifter*: befintliga uppgifter enligt förteckningen i bilaga II.

b) *behörig myndighet*: varje nationell myndighet enligt artikel 29 första strecksatsen i EU-fördraget, som anmälts enligt förfarandet i artikel 4, samt Europol inom dess behörighetsområde enligt Europolkonventionen och protokollen till denna.

c) *motsvarande behörig myndighet*: varje behörig myndighet som utpekats enligt förfarandet i artikel 5 som motsvarande en myndighet i en annan medlemsstat för de syften som anges i detta rambeslut.

d) *utsedda myndigheter* och *utsedda parter*: de myndigheter och parter som kontrollerar de uppgifter eller registerdata som skall anmälas enligt förfarandet i artikel 4.

e) *nationell kontaktpunkt*: den myndighet som är behörig att lämna ut eller ha tillgång till uppgifter när den tekniska utrustning som inrättas på grundval av detta rambeslut inte fungerar, och som skall anmälas enligt förfarandet i artikel 4.

f) *direkt tillgång*: automatisk tillgång till en elektronisk databas för sökning i och tillgång till innehållet från en annan plats än den där databasen är belägen, utan ingripande från någon annan myndighet eller part.

g) *registerdata*: data som sammanställts för att göra det möjligt att tydligt identifiera uppgifter och som man kan söka i med en sökmotor för att få veta om vissa uppgifter finns tillgängliga eller inte.

Artikel 4

Anmälan

1. Senast sex månader efter det att detta rambeslut har trätt i kraft skall medlemsstaterna anmäla följande till kommissionen:

   a) Uppgift om de behöriga myndigheterna i den mening som avses i detta rambeslut, med angivande av deras särskilda behörighet enligt nationell lagstiftning.

   b) Uppgift om den nationella kontaktpunkten för varje slag av uppgift.

   c) Uppgift om de utsedda myndigheterna och i förekommande fall de utsedda parterna för varje slag av uppgift eller registerdata om detta uppgiftsslag, och för varje utsedd part även motsvarande utsedd myndighet ansvarig för verkställandet av framställningar om uppgifter av det slag som den utsedda parten innehar.

   d) Uppgift om var varje slag av uppgifter och registerdata förvaras och hur man får tillgång till dem, särskild huruvida uppgifterna är direkt tillgängliga eller ej.

e) Uppgift om för vilka syften varje uppgiftsslag får behandlas och behörigheten hos de myndigheter i den medlemsstaten som enligt nationell lagstiftning har rätt att få ut uppgifterna.

f) Uppgift om vilken myndighet som skall ge förhandstillstånd där sådan krävs innan uppgifterna lämnas ut, och vilket förfarande som skall användas.

g) Där så är tillämpligt, uppgift om på vilket sätt de olika slagen av uppgifter som anges i registerdata skall överföras.

2. Förändringar i de olika element som anmälts i enlighet med punkt 1 skall omedelbart anmälas av medlemsstaterna till kommissionen.

Artikel 5

Motsvarighet mellan behöriga myndigheter

1. För att göra det möjligt att fastställa vilka behöriga myndigheter som har rätt att få tillgång till tillgängliga uppgifter enligt detta rambeslut, skall motsvarigheten mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna bedömas utifrån kriterierna i bilaga III och de anmälningar som inkommit enligt artikel 4, senast sex månader efter det att detta rambeslut har trätt i kraft.

2. Åtgärder för bestämning av motsvarigheten mellan behöriga myndigheter skall antas enligt förfarandet i artikel 19. Åtgärderna skall omfatta följande:

a) För varje slag av uppgifter som finns direkt tillgängliga för de nationella behöriga myndigheterna i en medlemsstat skall fastställas vilka myndigheter med likvärdig behörighet i övriga medlemsstater som skall ha rätt att få direkt tillgång till dem, under förutsättning att det syfte för vilket de behandlats i den förra medlemsstaten respekteras.

b) För varje slag av registerdata gällande uppgifter som finns tillgängliga för de nationella behöriga myndigheterna i en medlemsstat skall fastställas vilka myndigheter med likvärdig behörighet i övriga medlemsstater som skall ha rätt att få direkt tillgång till dem, under förutsättning att det syfte för vilket de behandlats i den förra medlemsstaten respekteras.

3. De åtgärder som antas enligt denna artikel skall ha sekretessgraden ”EU Confidential”.

4. Efter en anmälan enligt artikel 4.2 skall de åtgärder som antagits enligt denna artikel ändras inom sex månader.

Artikel 6

Informationsskyldighet

Medlemsstaterna skall se till att uppgifter lämnas ut till motsvarande behöriga myndigheter i

andra medlemsstater och till Europol under de förutsättningar som anges i detta rambeslut, när dessa myndigheter behöver uppgifterna för att fullgöra sina åligganden enligt lag i syfte att förebygga, avslöja och utreda brott.

Artikel 7

Ändamålsbegränsning

Uppgifter som lämnas ut enligt detta rambeslut får användas endast för att förebygga, avslöja och utreda det brott för vilket de lämnades ut.

Artikel 8

Utsedda myndigheters och utsedda parters skyldigheter

1. Den utsedda myndigheten eller utsedda parten skall kontrollera uppgifternas kvalitet före och efter det att de lämnas ut och omedelbart underrätta den motsvarande behöriga myndigheten om varje element som påverkar kvaliteten i enlighet med rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter.

2. Uppgifter skall lämnas ut på det språk på vilket de är tillgängliga.

3. Om uppgifter lämnas ut efter en framställan om uppgifter enligt artikel 11 skall följande data registreras utöver vad som krävs i artikel 10 i rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter:

   a) Referenser till framställan om uppgifter.

   b) Namnet på den tjänsteman som gav tillstånd till överföringen.

4. Filen med dokumentations- och registreringsuppgifterna skall överföras till en behörig tillsynsmyndighet i enlighet med rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter.

5. De tekniska specifikationerna för registreringen av uppgifter skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 9

Direkt tillgång till uppgifter

1. Medlemsstaterna skall se till att motsvarande behöriga myndigheter i övriga medlemsstater och Europol har direkt tillgång till de uppgifter i elektroniska databaser som deras egna motsvarande behöriga myndigheter har direkt tillgång till.

2. Om direkt tillgång enligt punkt 1 inte är möjlig skall artikel 10 tillämpas.

3. De tekniska åtgärder som är nödvändiga för att förverkliga den direkta tillgången till uppgifter skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 10

Direkt sökning i registerdata

1. Medlemsstaterna skall se till att registerdata om uppgifter som inte är direkt tillgängliga ställs till förfogande för direkt sökning av motsvarande behöriga myndigheter i andra medlemsstater och Europol, och de skall inrätta en lämplig teknisk struktur för detta.

2. Registerdata skall minst innehålla en referens till vilket slag av uppgifter de avser och vilken utsedd myndighet som innehar eller behandlar uppgifterna och som skall handha registerdata för de syften som anges i detta rambeslut.

3. De regler som krävs för upprättandet av registerdata och det elektroniska formatet skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 11

Framställan om uppgifter

1. När en motsvarande behörig myndighet får träff vid sökning i registerdata får den utfärda en framställan om uppgifter enligt bilaga I och sända den till den utsedda myndigheten för att få ut de uppgifter som avses i registerdata.

2. Den utsedda myndigheten skall svara inom tolv timmar efter det att den mottagit framställan, om nödvändigt efter att ha inhämtat tillstånd enligt artikel 13.

3. Om den utsedda myndigheten inte kan lämna ut de begärda uppgifterna eller inte kan lämna ut dem omedelbart, skall den meddela den motsvarande behöriga myndigheten orsaken till detta. Där så krävs skall den också meddela hur uppgifterna kan göras tillgängliga eller göras tillgängliga snabbare.

4. Om den utsedda myndigheten inte är behörig att behandla en framställan skall den genast meddela den motsvarande behöriga myndigheten om vilken utsedd myndighet som innehar eller handhar de begärda uppgifterna. Om så krävs skall hänvisningen till den utsedda myndigheten i registerdata rättas.

5. En utsedd myndighet som tar emot en framställan om uppgifter får meddela att de uppgifter den gör tillgängliga endast får användas enligt vissa anvisningar enligt artikel 12.

6. Alla överföringar skall äga rum på ett sätt som garanterar att uppgifterna är fullständiga och riktiga.

7. De tekniska specifikationerna för det elektroniska formatet för framställan om uppgifter och svaret på denna samt överföringsmetoden skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 12

Anvisningar för användandet

1. En utsedd myndighet får i sitt svar begränsa användningen av uppgifterna med hjälp av sådana anvisningar den anser nödvändiga för att

   a) inte äventyra en pågående utredning,

   b) skydda en informationskälla eller skydda en fysisk person från skada, eller

   c) garantera att uppgifterna hålls förtroliga under alla skeden av behandlingen.

2. Anvisningarna för användandet skall vara bindande för den behöriga myndighet som utfärdat framställan om uppgifter.

3. Ett standardformat för meddelande av anvisningar för användandet skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 13

Förhandstillstånd

1. Om så krävs i nationell lagstiftning skall tillstånd inhämtas innan uppgifter lämnas ut, såvida det inte finns grund för vägran enligt artikel 14. Tillståndet skall begäras av den utsedda myndigheten, och den myndighet som är ansvarig för tillståndet skall svara inom tolv timmar efter mottagandet av begäran.

2. I fall där uppgifterna skall användas som bevisning i ett brottmål skall förhandstillståndet begäras från en rättslig myndighet i den utsedda myndighetens medlemsstat.

Artikel 14

Skäl för vägran

1. Den utsedda myndigheten får vägra att lämna ut uppgifter av följande skäl:

   a) För att inte äventyra en pågående utredning.

   b) För att skydda en informationskälla eller skydda en fysisk person från skada.

   c) För att garantera att uppgifterna hålls förtroliga under alla skeden av behandlingen.

   d) För att skydda grundläggande fri- och rättigheter för de personer vilkas uppgifter behandlas enligt vad som anges i detta rambeslut.

2. Ett standardformat för meddelande av skäl för vägran skall antas enligt förfarandet i artikel 19.

Artikel 15

Tillfälliga åtgärder och nödåtgärder

Vid driftsstörningar i den tekniska infrastrukturen genom vilken uppgifter överlämnas, skall dessa så långt det är möjligt vidarebefordras genom de nationella kontaktpunkterna.

Artikel 16

Spårbarhet

De motsvarande behöriga myndigheterna skall

a) registrera all information enligt artikel 8, och

b) i de fall där tillstånd lämnats för användning som bevisning, införa alla uppgifter som erhållits enligt bestämmelserna i detta rambeslut i brottmålshandlingarna tillsammans med en kopia av den framställan om uppgifter som utfärdats enligt artikel 11.

Artikel 17

Rätt att ta del av uppgifter

Under de förutsättningar som anges i rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter har den registrerade rätt att ta del av en framställan om uppgifter enligt artikel 11 som avser honom eller henne och svaret tillsammans med anvisningarna för användandet enligt artikel 12.

Artikel 18

Bilaterala samarbetsavtal mellan de myndigheter som omfattas av detta rambeslut

1. Medlemsstaterna får sluta bilaterala eller multilaterala avtal och föranstaltningar inom tillämpningsområdet för detta rambeslut för att ytterligare förenkla eller underlätta överförandet av uppgifter enligt detta rambeslut, under förutsättning att de är förenliga med detta rambeslut och med rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana avtal och föranstaltningar.

Artikel 19

Kommitté

1. När det hänvisas till denna artikel skall kommissionen biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning på förslag från sin ordförande och på grundval av en standardiserad arbetsordning som har offentliggjorts i Europeiska

unionens officiella tidning.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett utkast till de åtgärder som skall vidtas. Kommittén skall yttra sig över utkastet inom en tid som ordföranden får bestämma med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 205.2 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare i kommittén skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

4. Kommissionen skall anta förslaget om det överensstämmer med kommitténs yttrande.

   Om de föreslagna åtgärderna inte är förenliga med kommitténs yttrande, eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål lägga fram ett förslag för rådet om vilka åtgärder som skall vidtas samt informera Europaparlamentet.

5. Rådet får inom två månader från det att förslaget mottagits med kvalificerad majoritet anta kommissionens förslag.

   Om rådet inom denna period med kvalificerad majoritet har meddelat att det motsätter sig förslaget skall detta omprövas av kommissionen. Kommissionen får förelägga rådet ett ändrat förslag, åter lägga fram sitt förslag eller lägga fram ett lagstiftningsförslag.

   Om rådet efter utgången av denna period varken har fattat något beslut om den föreslagna genomförandeakten eller uttalat sig mot förslaget till genomförandeåtgärder skall kommissionen anta den föreslagna genomförandeakten.

6. Medlemsstaternas företrädare skall utses bland de myndigheter som är ansvariga för genomförandet av detta rambeslut. Varje medlemsstat skall utse en företrädare.

Artikel 20

Genomförande och tillämpning

1. Medlemsstaterna skall senast den 30 juni 2007 vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut inom de tidsfrister som anges i detta.

2. Senast samma datum skall medlemsstaterna till rådet och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och detta rambeslut.

3. Senast i december 2008 och därefter vartannat år skall rådet bedöma genomförandet av detta rambeslut och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det efterlevs till fullo, på grundval av en rapport som utarbetas av kommissionen utifrån de upplysningar som inkommit enligt punkt 2 och andra relevanta uppgifter som lämnats av medlemsstaterna, och efter samråd med den arbetsgrupp som tillsatts enligt artikel 31 i rambeslut 2006/XX/RFS om skydd av personuppgifter.

Artikel 21

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdat i Bryssel [...]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Framställan om uppgifter

[FRAMSTÄLLAN]

[den behöriga myndighetens namn] **gör denna framställan om uppgifter** till [namn på den utsedda myndighet som innehar eller handhar de begärda uppgifterna] **till följd av en sökträff** [referens till sökträffen]. **Framställan avser de uppgifter som anges nedan**.

1) Typ(er) av uppgifter som begärs

2) Behörig myndighet som gör framställan:

Namn:
Adress :
Medlemsstat :
Tfn :
Fax :
E-post :

3) Utsedd myndighet:

Namn:
Adress :
Medlemsstat :
Tfn :
Fax :
E-post :

4) Typ av brott:

5) Skäl för framställan om uppgifter:

6) Känd identitet/kända identiteter för den person som de begärda uppgifterna avser:

7) Skall uppgifterna användas som bevisning i ett brottmål?

[Utfärdandeort], [datum] <NAMNTECKNING>

[SVAR]

Med hänvisning till den framställan om uppgifter som gjorts av [den behöriga myndighetens namn] ålägger [den svarande behöriga myndighetens namn] [den behöriga myndighetens namn] att iaktta följande villkor för användningen av de aktuella uppgifterna:

Anvisningar

(1) De uppgifter som görs tillgängliga i enlighet med detta rambeslut får endast användas för att möjliggöra, underlätta eller påskynda arbetet med att förebygga, avslöja eller utreda brott.

(2) [Övrigt]

[Utfärdandeort], [datum] <NAMNTECKNING>

BILAGA II

Typer av uppgifter som får göras tillgängliga enligt detta beslut för att möjliggöra, underlätta eller påskynda arbetet med att förebygga, avslöja eller utreda brott

Följande typer av uppgifter får göras tillgängliga, på de villkor som anges i detta rambeslut:

– DNA-profiler, dvs. en kod bestående av siffror och bokstäver enligt de sju DNA-markörer som definieras i den europeiska standarduppsättningen i rådets resolution (2001/C 187/01) av den 25 juni 2001 om utbyte av resultat av DNA-analyser[9]. Markörerna får inte innehålla uppgifter om ärftliga kännetecken.

– Fingeravtryck.

– Ballistik.

– Uppgifter ur fordonsregister.

– Telefonnummer och andra uppgifter om kommunikation, dock inte innehålls- och trafikuppgifter, utom då sådana uppgifter kontrolleras av den utsedda myndigheten.

– Minimiuppgifter för identifiering av personer i folkbokföringsregister.

[9] EGT C 187, 3.7.2001, s. 1.

BILAGA III

Villkor för bedömning av motsvarighet mellan behöriga myndigheter enligt artikel 5

Den kommitté som avses i artikel 19 skall bedöma motsvarigheten mellan de behöriga myndigheterna för varje typ av information enligt bilaga II på grundval av nedan angivna faktorer.

I. Namn på den eller de myndigheter i medlemsstaten som innehar uppgifterna och som har rätt att få tillgång till en eller flera av de typer av uppgifter som förtecknas i bilaga II.

I.1 Myndighetens/myndigheternas behörighet när det gäller de typer av uppgifter som förtecknas i bilaga II

I.1.a insamling och lagring

I.1.b tillgång

I.1.c användning

I.1.d annan bearbetning

I.2 Ändamål för vilka de olika typer av information som förtecknas i bilaga II får bearbetas av myndigheten/myndigheterna enligt nationell lag i den medlemsstat som innehar uppgifterna

I.2.a förebyggande

I.2.b avslöjande

I.2.c utredning

II. Namn på den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat som anmälts enligt artikel 4.1 a.

II.1 Myndighetens/myndigheternas behörighet när det gäller av de typer av uppgifter som förtecknas i bilaga II

II.1.a insamling och lagring

II.1.b tillgång

II.1.c användning av uppgifter

II.1.d annan bearbetning

II.2 Ändamål för vilka de olika typer av information som förtecknas i bilaga II får bearbetas enligt nationell lag

II.2.a förebyggande

II.2.b avslöjande

II.2.c utredning.

ANNEX IV

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs

Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

Title of action: Proposal for a Council Framework Decision on the exchange of information under the principle of availability

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

Starting 2006.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

TOTAL a+b+c							
Commitments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172
Payments	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	0.362	2,172

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30, and 34 (2)(b)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The Framework Decision establishes an obligation for Member States to make existing information that is accessible to their competent authorities, also accessible to the competent authorities of other Member States and to Europol. It lays down the obligation to make information contained in electronic databases, and directly accessible to competent authorities via online access also accessible via the same means to the competent authorities of other Member States and to Europol. Where this information is indirectly accessible based on an authorisation of an authority other than the one that controls the data, the authorisation shall be given promptly unless a ground for refusal foreseen by this Framework Decision exists. It also lays down the obligation to provide online access to index data of information that is not accessible

online, and to transfer that information further to a formal information demand. It furthermore lays down the limits to these obligations.

Furthermore, according to the Articles 5 and 19 of the Framework Decision a committee, composed of the representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission, shall assist the Commission in order to determine the equivalence between competent authorities of the Member States and to develop, where necessary, technical details of the exchange of information.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

Representatives of the Governments and of the independent supervisory authorities of the Member States as well as of the European Data Protection Supervisor, Europol and Eurojust were consulted. In particular, taking into account different views the Commission proposes to establish the information exchange on the basis of the principle of availability. In order to estimate the possible cost caused by this measure, the Commission verified the cost (travel expenses, secretarial support for the preparation and organisation of meetings) estimated for the Committee proposed in Article 3(3) of the Proposal for a Council Decision on the improvement of police cooperation between the Member States of the European Union, especially at the internal borders and amending the Convention implementing the Schengen Agreement - COM (2005) 317, 18 July 2005 -, and those currently incurred by the Working Party established according Article 29 of Directive 95/46/EC.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The above mentioned Committee will probably meet regularly, estimated three times a year, whenever necessary. One participant per Member State will have to be reimbursed.

5.3. Methods of implementation

All meetings will have to be organised and hosted by the Commission. The Commission will have to provide secretarial services for the above mentioned committee and to prepare/organise their meetings.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire

programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of resources of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	0.25 A 0,50 B 1,00 C		0,25A 0,50B 1,00C	Providing secretarial support, preparing the meetings of the working party and the committee
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 189. 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 0,25 X 108.000 = 189 .000
Other human resources (specify budget line)		
Total	189.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	55.000	3 meetings * (25 * 740€) *per annum*
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	55.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€ 244.000
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The working party and the committee will lay down their rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission - OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA